

DECIZIA NR.4/2007
privind solutionarea contestatiei formulata de
X din Craiova,
Inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr.Y

X din Craiova, cu sediul in Craiova, str. Y, nr.Y jud. Dolj, contesta suma de Y RON reprezentind diferenta din regularizari privind impozit pe venit, suma stabilita de organele de control ale D.G.F.P. Dolj –Serviciul Control Fiscal Persoane Fizice – prin Raportul de inspectie fiscala nr.Y.

La data de Y, **X din Craiova** formuleaza si depune la D.G.F.P. Dolj contestatia inregistrata sub nr.Y, respectand conditia de procedura ceruta de art.176(1) al O.G. nr.92/2003, republicata.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

Petenta contesta suma de Y RON reprezentind regularizari impozit pe venit pentru cei 2 asociati astfel:

- X - Y Ron
- X – Y Ron

I. X din Craiova contesta masurile dispuse de organele de inspectie fiscala ale Administratiei Finantelor Publice Craiova – Serviciul Control Fiscal Persoane Fizice – prin Raportul de inspectie fiscala nr.Y si Deciziile de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare nr.Y si nr.Y precizind urmatoarele:

“Actul administrativ fiscal atacat nu indeplineste conditiile impuse de art.43 C.P.F. in sensul ca lipseste un element esential de natura sa duca la anularea sa, respectiv nu este stampilat de organul fiscal competent”.

“ De asemenea, in cauza, mi s-a incalcat dreptul de a fi informat, drept prevazut la art.105 C.p.f.. Astfel, in cauza la incheierea inspectiei fiscale nu mi-au fost prezentate concluziile si consecintele lor si nici nu mi s-a acordat posibilitatea de a-mi exprima punctul de vedere”.

“ Prin raportul de inspectie fiscala, in mod gresit s-a diminuat cheltuelile cu chiria motivandu-se ca in conformitate cu art.11 din Legea nr.571/2003 autoritatea fiscala a procedat la ajustarea cheltuelilor. Prin art.11 din Legea mai sus mentionata se prevede faptul ca autoritatea fiscala putea sa nu ia in considerare o tranzactie care nu are un scop economic. In mod nelegal s-a facut aplicarea articolului mai sus mentionat deoarece contractele de inchiriere nu reprezinta o tranzactie ci o prestare de servicii

conform art.129 al.2 din Codul fiscal. Este evident ca s-a facut o greseala de incadrare juridica a cheltuelilor rezultate din contractele de inchiriere.

Mai mult, art.11 din Codul fiscal face trimitere la faptul ca se poate sa nu fie luata in considerare o tranzactie care nu are un scop economic. Ori, contractele de inchiriere au drept scop economic punerea la dispozitia noastra a unor spatii pentru a putea sa ne desfasuram activitatea in schimbul achitarii chiriei.”

“Avand in vedere consecintele pe care le-ar produce asupra noastra o eventuala executare silita a actelor atacate, sumele deosebit de mari retinute, perturbarea activitatii noastre, va rugam sa dispuneti suspendarea actului administrativ fiscal atacat pana la solutionarea prezentei contestatii.”

II. Prin Raportul de inspectie fiscala nr.Y care a stat la baza emiterii Decizilor de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare nr.Y si nr.Y contestate, organele de inspectie fiscala ale Administratiei Finantelor Publice Craiova – Serviciul Control Fiscal Persoane Fizice– au constatat urmatoarele:

Obiectul raportului de inspectie fiscala la constituit verificarea impozitelor si taxelor datorate bugetului general consolidat. Verificarea s-a efectuat de comun acord cu contribuabilul la sediul acestuia din Craiova, str.Romania Muncitoare, nr.Y, in perioada Y si cuprinde perioada Y.

Referitor la impozitul pe venit pentru anul 2004 pentru fiecare asociat s-au stabilit urmatoarele decizii de plati anticipate astfel:

- venit net distribuit – Y Ron;
- impozit – Y Ron;

Din verificarea registrelor de evidenta precum si a documentelor justificative ce au stat la baza intocmirii lor a rezultat ca X a inregistrat venituri in suma de Y RON si cheltueli totale in suma de Y RON.

Structura cheltuelilor se prezinta astfel:

- cheltueli materiale consumabile – Y RON
- cheltueli cu serviciile prestate de terti - Y RON;
- cheltueli cu chiria spatiu – Y RON;

Datorita faptului ca valoarea de piata a chiriei este mult mai mica, autoritatea fiscala a procedat la ajustarea cheltuelilor cu chiria. Contravaloarea chiriei stabilita la nivelul pretului de piata pentru imobilul inchiriat este de Y EURO, iar pentru apartament este de Y EURO, conform adreselor primite de la agentiile imobiliare Y, Mehedintu Imobiliare si Elistar Com. Contravaloarea chiriei este in suma de Y lei, diferenta de Y RON, reprezinta cheltuiala nedeductibila. Aceste cheltueli nu sunt deductibile deoarece nu sunt efectuate in scopul realizarii veniturilor.

III. Luind in considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de control, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii D.G.F.P. Dolj prin Serviciul Solutionare Contestatiieste daca masura prin care cheltuelile cu chiria spatiului nu au fost acceptate integral ca deductibile a fost data cu respectarea prevederilor legale in vigoare.

In fapt, X in anul 2004 a incheiat urmatoarele contracte de inchiriere:

- X contract de inchiriere nr.Y pentru un imobil cu doua camere situat in craiova, str.Prutului, nr.Y si teren cu suprafata de Y m², chiria lunara platita fiind de Y RON.

- X, frate cu asociatul X, contract de inchiriere nr.Y pentru un imobil cu doua camere, situat in Craiova, str.Y Decembrie Y, bl.Y, sc.b, ap.Y, chiria lunara platita fiind de Y RON.

Organul de solutionare a contestatiilor a constatat urmatoarele:

Din analiza nivelului chiriei existente in contractele de inchiriere nr.Y si nr.Y rezulta ca aceasta este exagerat de mare, astfel daca la imobile cu doua camere inchiriate in zona str.Prutului nivelul chiriei este intre Y EURO/luna contribuabilul a platit o chirie de Y Ron deci aproximativ Y Euro. Acest lucru se poate dovedi din corespondenta cu agentiile imobiliare care desfasoara activitati imobiliare in zona. Cele aratate formuleza convingerea organelor de solutionare ca tranzactia nu reflecta in mod real continutul economic.

De asemenea, s-a stabilit ca tranzactia are loc intre persoane afiliate, astfel X este fratele asociatului X.

Afirmatia contestatorului „contractele de inchiriere nu reprezinta o tranzactie ci o prestare de servicii” nu poate fi retinuta intrucat notiunea de tranzactie este definita ca fiind o intelegere incheiata intre doua parti asupra transmiterii unor drepturi, in cazul de fata transmiterea dreptului de folosinta.

Deci contractele de inchiriere **sunt o tranzactie** si cuprind transmiterea dreptului de folosinta.

Referitor la afirmatia contestatorului „actul administrativ fiscal atacat nu indeplineste conditiile impuse de art.43 C.P.F. in sensul ca lipseste un element esential de natura sa duca la anulara sa, respectiv nu este stampilat de organul fiscal competent”, prin adresa nr.Y X renunta la acest capat de cerere.

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal:

„ART. 11

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(2) În cadrul unei tranzacții între persoane afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care prețul de piață se stabilește pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacție, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda prețului de revânzare, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane

independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directe privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.”

Concluzionand, putem spune ca inchirierea spatiilor mai sus mentionate reprezinta o tranzactie prin care se transmite dreptul de folosinta asupra bunului inchiriat.

De asemena, datorita faptului ca nivelul chiriei este de 4-5 ori mai mare decat cel practicat pe piata, tranzactia nu reflecta in mod real continutul economic.

In cadrul unei tranzactii intre persoanele afiliate, autoritatile fiscale pot ajusta suma veniturilor sau cheltuelilor pentru a reflecta pretul de piata real.

Fata de cele prezentate organele de solutionare constata ca organele de control au aplicat intocmai prevederile articolului sus mentionat, iar masurile dispuse prin raportul de inspectie fiscala au fost legale.

Pentru considerentele aratate in prezenta decizie si in temeiul prevederilor art.186, al.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, se:

D E C I D E

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de *X din Craiova*.

* * *

*

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Dolj in termen de 6 (sase) luni de la data comunicarii.

DIRECTOR EXECUTIV

SERV. JURIDIC,

SEF SERVICIU:

INSPECTOR: